ԶՈՀՐԱԲՅԱՆ Է.Ա.

ԱԶԳԱՄԻՋՅԱՆ ԿՌԻՎՆԵՐԸ ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԱՀԱՆԳՈՒՄ 1918 թ.

ԵՐԵՎԱՆ «ՀԱՅԱԳԻՏԱԿ» 2000

չփոխվեց նույնիսկ Երևանի գավառում: Հունվարի 16-ին դրու-
թյունը ծայրահեղորեն սրվեց հատկապես Դավալուի շրջա-
նում (այժմ Արարատ): Դավալուում և նրա շրջակայքում հուն-

Տեղացիները հավաքվում են որևէ տեղ և ահագին խմբով,
զինված, միայն կարողանում են երթևեկություն անել և

16–ին Դավալուից գնում է և ճանապարհին ենթարկվում
յարձակման: Բռնվում են կռվի, հայերն ունենում են 21 հոգի

պուտի ու ավերածության ենթարկել: 20 հոգի Դավալուից աճապարում են օգնության և հասնում են այն ժամանակ, երբ քրդերն արդեն մտած են լինում գյուղը, բնակիչներին կոտորում են, ինչքն ու ունեցվածքը կողոպուտի ու ավերա-

երբ հաջորդ օրը՝ հունվարի 20-ին Դավալու հասավ Շահթախթիի գծով ռազմաճակատ մեկնող հայկական 4-րդ գնդի գումարտակներից մեկը, ապա այդ տեսարանից ցնցված զինվորներին զսպել այլևս հնարավոր չեղավ: Վրեժխնդրությամբ լցված նրանք խուժեցին տեղական քրդերի տները և մի շարք սպանություններ կատարեցին:

նական հանգամանքն էր ստիպում Վեդիբասարի թուրքերին հանդես գալու քրդերի պաշտպանությամբ, պատճառները

Հունվարի 29-ին Երևանից հաղորդում են Թիֆլիս, թե «Դավալուից հաղորդում են, որ զինված քրդերն ու թուրքերը վերջին օրերս նկատելի չափով ուժեղացել են և գրավում են Դավալուից դեպի Հարավ գտնվող շրջանը: Յունվ. 23-ին

Այսօր Երևանից Դավալու ճանապարհվեցին Դիվիզիայի շտաբի պահակային խմբի 50 ձիավոր: Վաղը Դավալու կմեկնի պարտիզանական գնդի մեկ վաշտ»:[**]